

עמ"ת 43885/07/20 - ולדימיר לנצר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ת 43885-07-20 לנצר(עציר) נ' מדינת ישראל

לפני עורר	כבוד השופט ציון קאפח
נגד משיבה	ולדימיר לנצר
	ע"י ב"כ עו"ד יעקב שקלאר
	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד סיגל אלפר

החלטה

ערר על החלטת בית משפט קמא אשר הורה על שחרור העורר בתנאים מגבילים.

כתב האישום בתמצית;

כתב האישום מייחס לעורר עבירות של החזקת אגרופן או סכין שלא כדין - עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ועבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש לפי סעיף 380 לחוק.

נטען בכתב האישום כי העורר פקד חנות של המשביר לצרכן בקניון בתל אביב. הקב"ט של החנות חשד בעורר כי גנב בגדים. בצאת העורר מהחנות ניגש אליו הקב"ט, הזדהה כיאות וביקש מהעורר לחזור לחנות. העורר סירב לעשות כן, או אז אחז הקב"ט בשתי השקיות אשר היו בידי העורר. זה ניסה להשתחרר מאחיזת הקב"ט ותקף אותו באמצעות כלי חד שטיבו לא ידוע למאשימה, בכך שנתן מכות לקב"ט בעזרת הכלי וכתוצאה מהתקיפה נגרמו לקב"ט חבלות בדמות שריטות וחתכים רבים שטחיים. באותן נסיבות ניסה הקב"ט למנוע מהעורר להימלט מהמקום ואחז בו בחולצתו, החולצה נקרעה והעורר הצליח להשתחרר מאחיזת הקב"ט וברח מהמקום.

ביום 15.7.20 התקיים דיון בבקשת המדינה לעצור את העורר עד תום ההליכים המשפטיים. בחלקו הראשון של הדיון קבעה כב' השופטת בן יצחק כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית ועילת מעצר. לאחר מכן, הורתה על שחרור העורר בתנאים מגבילים.

מכאן הערר אשר בפניי.

ב"כ העורר טען כי הקב"ט עצר את העורר על לא עוול בכפו וכי העורר פעל במסגרת הגנה עצמית. עוד הדגיש ב"כ העורר כי הוא לא החזיק ולא אחז בסכין או כלי חד כלשהו. לשיטתו, הקב"ט נחבל במהלך הקטטה בין השניים.

ב"כ המשיבה טענה כי כתב האישום נוסח בזהירות רבה כאשר כל הנחות היסוד היו לטובת העורר הגם שלכאורה קיימות ראיות שהעורר ניסה לגנוב חולצות וכי אחז סכין בידו.

דין:

עיינתי בחומר הראיות ואני מוצא לנכון לקבוע כי קיימות ראיות לכאורה המבססות את הנטען בכתב האישום.

א. הקב"ט בהודעתו מיום 2.7.2020 מספר כי מששמע רעש של פירוק זמזמים בתא ההלבשה, הוא שמר על קשר עין עם העורר, ובשעה שהעורר יצא מהחנות נשמע קול צפצוף של זמזום, או אז הזדהה הקב"ט בפניו וביקש ממנו לחזור לחנות. בשלב זה פרץ ביניהם עימות והקב"ט שאל אותו אם הוא מחזיק בכלי חד. במהלך העימות שלף העורר אולר מסוג לדרמן והתחיל לדקור את הקב"ט. אולם, משהמשיך העורר לדקור אותו, הוא, הקב"ט, הרפה מהשקיות והעורר נמלט מהמקום.

ב. בהודעה שניה של הקב"ט מיום 5.7.2020 הוא ציין כי חסרות שתי חולצות אשר נגנבו על ידי העורר ואגב כך חזר וסיפר כי העורר דקר אותו.

ג. ביום 5.7.2020 נעצר העורר ומסר כי לא היתה ברשותו סכין, וכי היה ברשותו קוצץ ציפורניים. עוד סיפר בהודעתו כי הקב"ט תקף אותו וכי הוא עצמו נחבל.

ד. בעקבות דברי העורר, כי הותקף על ידי הקב"ט, נחקר זה האחרון באזהרה. הקב"ט חזר על גרסתו בדבר הגניבה והדגיש כי הבחין בלדרמן עוד במהלך כניסת העורר לחנות בשעה שבדק אותו. **הלדרמן הונח במהלך הבדיקה על הסלסלה.** הקב"ט הדגיש כפי שעשה כן בהודעתו הראשונה כי הצבע של הלדרמן היה כסוף.

ה. עדת ראיה לאירוע הגב' יפה סליק שהינה מאבטחת בקניון סיפרה בהודעתה כי הבחינה בקטטה וראתה את העורר "שהחזיק משהו חד ביד, לא יודעת בדיוק מה זה, נראה כמו אולר". **העדה שללה מכל וכל כי מדובר בקוצץ ציפורניים.**

ו. יש להדגיש כי הדיווח הראשוני אשר יצא מאת המאבטח למשטרה, היה, שהוא נדקר בלדרמן.

ז. בסרטון מצלמות האבטחה משעה 16:02.04 נצפה העורר מוציא דבר מה **מהכיס האחורי שלו**. בהודעת הקב"ט מיום 6.7.2020 הוא מציין, כי ראה את הלדרמן "בוודאות בכיס הימני האחורי". **הנצפה בסרט מצלמת האבטחה תואם אפוא את גרסת הקב"ט**.

הנה כי כן, קיימת תשתית ראייתית לכאורית למיוחס לעורר על פי כתב האישום ואני מקבל את טענת התביעה כי רק מחמת זהירות נוסח כתב האישום כפי שנוסח בדבר "כלי חד".

על פניו, גרסת העורר מעלה תמיהות. אם אכן הקב"ט נטפל אליו על לא דבר, מדוע לא שיתף פעולה עם הקב"ט ונתן לו לבדוק את תוכן השקיות. תחת זאת, ברח העורר מהמקום עם השקיות ובכך מנע את השלמת החקירה בסוגיית גניבת החולצות. יש על כן לומר כי גם בסוגיית גניבת החולצות, שובל של חשדות רודף את העורר, אולם, הדבר אינו משמש בהחלטתי זו.

עיון בגליון ההרשעות של העורר מעלה כי לחובתו הרשעות רבות ובכלל זה עבירות כנגד רכוש, שורה ארוכה של תיקים שעניינם הונאה בכרטיס חיוב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, החזקת סכין, שימוש בכ או באיומים למנוע מעצר ועוד.

על יסוד אלה אני קובע כי בית משפט קמא השתית את החלטתו על מסד עובדתי איתן.

לא אוכל אפוא לקבל הערר.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ו' אב תש"פ, 27 יולי 2020, בהעדר הצדדים.